

da deraf, saavidt jeg kan skjønne, ville faae fuldstændig Underretning om, hvorledes der er forholdt med de nævnte Summer.

Hvad de Bemærkninger angaaer, som den samme ærede Rigsdagsmand gjorde om de store Renter, der fra Begyndelsen af bleve svarede af dette Laan, da vil han jo selv vide, hvorledes Omstændighederne i sin Tid, da Laanet blev givet af Drefunds-Fondet, bestemte Renten. Indenrigsministeriet har imidlertid ladet det være sig magtpaaliggende at ned sætte disse Renter; først ere de blevne nedsatte til 6 pCt., siden til 5 pCt., og de større Instituter, som have Laan deraf, s. Ex. Communer, Sparekasser o. s. v., svare nu kun 4 pCt. Det er derhos blevet vedtaget, at den hele Traffik med disse Laan skulde være tilendebragt i Juni Termin næste Aar; men det er dog ikke Hensigten at ville trænge paa navnlig Communerne, Sparekasserne og de større Indretninger i Landet, som have faaet Laan, da de let derved kunde blive ødelagte. Det er derfor, idetmindste for Diebliffet, Hensigten at lade endeel af de Summer, som saaledes ere udlaaente, gaae over til Kongerigets Reservefond, imod at de blive bragte i Afdrag i den Sum, som ved Udgangen af dette Finantsaar skal betales af Fællesfinansierne.

At der kun er opført Rente af Reservefondet for tre Kvartaler, er begrundet deri, at man først faaer Pengene i April Maaned, og at man ikke strax kan faae dem alle udsatte; jeg har derfor hellere villet opføre et for lille end et for stort Beløb. Saasnart Pengene, der, som sagt, blive indbetalte i Løbet af April Maaned, kunne blive anvendte, skal det i saa Henseende Fornødne blive tagtaget fra Indenrigsministeriets Side, og der er jo ingen Tvivl om, at den hele Indtægt deraf vil komme Kongerigets Finantsfer tilgode.

Der er af en æret Rigsdagsmand (Oppermann) blevet fremsat en Bemærkning, som han dog selv erkjendte at være mere speciel, nemlig, om ikke Indtægten af den hidtilværende Skovskuld atter maatte være at opføre mellem Kongerigets særlige Indtægter. Den Sag angaaende Skovskulden kom først til Ministeriet,

da jeg overtog det, og da det var temmelig silbigt, har jeg ikke endnu havt Leilighed til at tage under Overveelse, om den hele Skovskuldsætning af Skovene bør undergaae Forandring; jeg skal ikke nægte, at, saalænge indtil det skeer, har det Meget for sig, at denne Indtægt opføres saaledes, som af den ærede Rigsdagsmand omtalt, og dette Punkt vil jo saaledes kunne blive Gjenstand for nærmere Overveelse imellem Indenrigsministeriet og det Udvalg, som vil blive nedfat.

Med Hensyn til hvad en æret Rigsdagsmand (Barfod) har ansøgt om den i og for sig ikke store Sum, der er opført som Tilskud til Afholdelsen af Udgifterne ved en Udybning af Farvandet gennem den sydlige Deel af Guldborgsund mellem Lolland og Falster, skal jeg endnu bemærke, at denne Sag har været anbefalet af alle Autoriteter paa de nævnte Der, og navnlig af Amtsraadet; der var endnu for ganske nylig en Deputation, bestaaende af et Medlem af Amtsraadet og, saavidt jeg erindrer, et Medlem af Communalbestyrelserne i Nykjøbing og Nysted hos mig, som paa det Jvrigste androg om, at den omtalte Sum ikke maatte blive nægtet.

Hvad angaaer de øvrige Punkter, der have været under Forhandling, da angaae de mere specielle Gjenstande, som vel helst bør henvises til nærmere Overveelse af det Udvalg, der vil blive nedfat.

Tfcherning: For jeg gaaer nærmere ind paa Betragtninger over Finantsloven i dens Heelhed, skal jeg berøre de Punkter, som nu ere blevne omtalte af Ministeren. Den ærede Minister udtalte med Hensyn til Skovskulden, at Grunden til, at der ikke var taget nogen nærmere Bestemmelse desangaaende, var den, at han endnu ikke havde havt tilstrækkelig Leilighed til at lære Sagen at kjende; i den Udtalelse mener jeg ligger Svaret paa et Hovedpunkt, nemlig: at Banffeligheden skulde ligge i den Persons Bessaffenhed, paa hvem Staten skulde falde. Da det er Monarchiets Skove, saa er Monarchiet den almindelige Skoveier i Kongeriget, og Bessatningen kan falde paa Personen Monarchiet, saaledes som den ved Lov-